YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
12 päivänä toukokuuta 1998 *

Asiassa C-367/96,

jonka Efeteio — Athina on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Alexandros Kefalas ym.

vastaan

Kreikan valtio,

Organismos Oikonomikis Anasygkrotisis Epicheiriseon AE (OAE),

Athinaïki Chartopoiía AE ym:n osallistuessa asian käsittelyyn,

ennakkoratkaisun niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa, 13 päivänä joulukuuta 1976 annetun toisen neuvoston direktiivin 77/91/ETY (EYVL 1977,

* Oikeudenkäyntikieli: kreikka.

L 26, s. 1) 25 artiklan tulkinnasta ja yhteisön oikeussääntöön perustuvan oikeuden väärinkäytöstä,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, H. Ragnemalm ja M. Wathelet sekä tuomarit G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn (esittelevä tuomari), J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann ja L. Sevón,

julkisasiamies: G. Tesauro,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Kefalas ym., edustajinaan asianajajat A. Tegopoulos ja D. Livieratos, Ateena,

— Kreikan hallitus, asiamiehenään valtion oikeudellisen neuvoston oikeudellinen apulaisneuvonantaja V. Kontolaimos, avustajanaan asianajaja M. Stathopoulos, Ateena,

— Organismos Oikonomikis Anasygkrotisis Epicheiriseon AE (OAE), edustajinaan asianajajat K. Kerameos ja I. Soufleros, Ateena,

— Athinaïki Chartopoiía AE ym., edustajinaan asianajajat S. Felios ja M. Manolas, Ateena,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja D. Gouloussis,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Kefalas ym:n, edustajinaan A. Tegopoulos ja D. Livieratos, Kreikan hallituksen, asiamiehinään M. Stathopoulos ja V. Kontolaimos ja ulkoasiainministeriön Euroopan yhteisöjä koskevia asioita hoitavan erityisosaston oikeudellinen avustaja P. Mylonopoulos, Organismos Oikonomikis Anasygkrotisis Epicheiriseon AE:n (OAE), edustajinaan K. Kerameos ja I. Soufleros, Athinaïki Chartopoiía AE ym:n, edustajinaan S. Felios ja M. Manolas, ja komission, asiamiehenään D. Gouloussis, 18.11.1997 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 4.2.1998 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Efeteio — Athina on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 6.6.1996 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 21.11.1996, EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla kaksi ennakkoratkaisukysymystä niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa, 13 päivänä joulukuuta 1976 annetun toisen neuvoston direktiivin 77/91/ETY (EYVL 1977, L 26, s. 1; jäljempänä toinen direktiivi) 25 artiklan tulkinnasta ja yhteisön oikeussääntöön perustuvan oikeuden väärinkäytöstä.

2 Nämä kysymykset on esitetty asiassa, jossa kantajina ovat Alexandros Kefalas ym., jotka ovat Athinaïki Chartopoiía AE -nimisen osakeyhtiön (jäljempänä Chartopoiía) osakkeenomistajia, ja vastaajina Kreikan valtio ja Organismos Oikonomikis Anasygkrotisis Epicheiriseon AE (yritysten uudelleenjärjestelystä vastaava elin, jäljempänä OAE) ja jossa kantajat ovat riitauttaneet 30.3.1984 tehdyllä Kreikan talousministerin päätöksellä määrätyn Chartopoiían osakepääoman korottamisen, joka on tehty 5.8.1983 annetussa Kreikan laissa nro 1386/1983 (Kreikan tasavallan virallinen lehti 107, 8.8.1983, s. 14) säädetyn järjestelmän mukaisesti.

3 OAE on lailla nro 1386/1983 perustettu julkinen elin. Se on oikeudelliselta muodoltaan osakeyhtiö ja se edustaa yleistä etua valtion valvonnan alaisena. Tämän lain 2 §:n 2 momentin mukaan OAE:n tarkoituksena on myötävaikuttaa maan taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen tervehdyttämällä yritysten taloutta, maahantuomalla ja soveltamalla ulkomaista tietotaitoa, kehittämällä kotimaista tietotaitoa sekä perustamalla ja hallinnoimalla yrityksiä, jotka ovat kansallistettuja tai julkisen vallan osittain omistamia.

4 Lain nro 1386/1983 2 §:n 3 momentissa luetellaan ne toimivaltuudet, jotka OAE:lle on myönnetty sen tavoitteiden saavuttamiseksi. Se voi ottaa vastattavakseen saneerattavien tai kansallistettujen yhtiöiden hallinnoimisesta ja liikkeenjohdosta, hankkia osuuksia yritysten yhtiöpääomasta, myöntää lainoja, laskea liikkeelle tai merkitä tiettyjä joukkovelkakirjalainoja, hankkia obligaatioita ja siirtää osakkeita muun muassa työntekijöille tai niiden etujärjestöille, paikallistason julkisyhteisöille tai muille julkisoikeudellisille oikeushenkilöille, hyväntekeväisyysjärjestöille, sosiaalisia päämääriä tavoitteleville yhteisöille tai yksityishenkilöille.

5 Lain nro 1386/1983 5 §:n 1 momentin mukaan Kreikan talousministeri voi päättää siitä, että vakavissa taloudellisissa vaikeuksissa oleviin yrityksiin sovelletaan tässä laissa säädettyä järjestelmää.

6 Toimivaltainen ministeri voi saman lain 7 §:n mukaan päättää, että sellaisen yrityksen hallinnointi, johon sovelletaan tässä laissa säädettyä järjestelmää, siirretään OAE:lle, ja lisäksi ministeri voi päättää tällaisen yrityksen velkojen järjestämisestä niin, että yrityksen elinkelpoisuus turvataan, ja yrityksen asettamisesta selvitystilaan.

7 Lain nro 1386/1983 8 §:ssä on säännökset yrityksen hallinnoinnin siirtämisestä OAE:lle. Lain 8 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on muutettuna lailla nro 1472/1984 (Kreikan tasavallan virallinen lehti A, 112, 6.8.1984, s. 1273), sisältää tällaista siirtoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt, ja siinä säännellään OAE:n nimittämien yrityksen hallinnosta vastaavien henkilöiden ja yrityksen elinten välisiä suhteita. Näiden säännösten mukaan yrityksen hallintoelinten toimivaltuudet lakkaavat, kun ministerin päätös kyseisen järjestelmän soveltamisesta tähän yritykseen on julkaistu; yhtiökokous tosin toimii edelleen, mutta se ei voi erottaa OAE:n nimittämiä yrityksen hallinnoijia.

8 Lain nro 1386/1983 8 §:n 8 momentin mukaan poiketen osakeyhtiöitä yleensä koskevista säännöksistä OAE:lla on oikeus päättää kyseisen yhtiön väliaikaisen hallinnoinnin aikana tämän yhtiön osakepääoman korottamisesta. Toimivaltaisen ministerin on hyväksyttävä tämä korotus. Yhtiön aikaisemmat osakkeenomistajat säilyttävät etuoikeutensa, jota ne voivat käyttää ministerin hyväksymispäätöksessä määrätyssä ajassa.

9 Sen jälkeen kun Chartopoiíaan oli päätetty soveltaa laissa nro 1386/1983 säädettyä järjestelmää, OAE otti vastattavakseen tämän yhtiön hallinnoimisesta ja päätti 28.5.1986 korottaa sen osakepääomaa 940 miljoonalla Kreikan drakmalla (GRD). Tämä korotus hyväksyttiin lain nro 1386/1983 8 §:n 8 momentin mukaisesti 6.6.1986 tehdyllä teollisuus-, tutkimus- ja teknologiaministerin päätöksellä nro 153.

10 Tämän päätöksen mukaan aikaisemmilla osakkeenomistajilla oli uusiin osakkeisiin rajoittamaton etuoikeus, jota niiden oli käytettävä kuukauden määräajassa siitä, kun tämä päätös oli julkaistu Kreikan valtion virallisessa lehdessä. Pääasian kantajat eivät käyttäneet tätä oikeuttaan.

11 Pääasian kantajat katsoivat, että OAE:n päätöksen mukaan tehty osakepääoman korotus on toisen direktiivin 25 artiklan 1 kohdan vastainen, jossa säädetään, että "päätös pääoman korottamisesta on tehtävä yhtiökokouksessa". Tämän vuoksi ne nostivat kanteen Polymeles Protodikeio Athinionissa, joka hylkäsi niiden kanteen.

12 Pääasian kantajat ovat valittaneet tästä päätöksestä Efeteio — Athinaan. Katsoen, että tätä kumoamiskannetta on pidettävä väärinkäytöksenä, Kreikan valtio on esittänyt oikeuden väärinkäyttöä koskevan väitteen, joka perustuu Kreikan siviililain 281 §:ään, jonka mukaan "oikeuden käyttö on kiellettyä, jos tällä käytöllä selvästi ylitetään vilpittömän mielen, hyvien tapojen tai kyseisen oikeuden taloudellisen tai sosiaalisen päämäärän asettamat rajat".

13 Kansallinen tuomioistuin toteaa ennakkoratkaisupyynnössään, että siviililain 281 §:n soveltamisella voidaan estää vetoaminen yhteisön oikeussääntöihin perustuviin oikeuksiin, jos näitä oikeuksia käytetään väärin. Sillä, että OAE:n päätös osakepääoman korottamisesta kumotaan niin kuin pääasian kantajat ovat toisen direktiivin 25 artiklan 1 kohdan perusteella vaatineet, ylitetään tämän tuomioistuimen mukaan selvästi vilpittömän mielen, hyvien tapojen ja kyseisen oikeuden taloudellisen tai sosiaalisen päämäärän asettamat rajat.

14 Kansallinen tuomioistuin tukeutuu tältä osin tiettyihin tosiseikkoihin.

15 Kun Chartopoiíaan päätettiin soveltaa laissa nro 1386/1983 säädettyä järjestelmää, Chartopoiíalla oli huomattavia erääntyneitä lainoja pankeilta ja muilta luotonantajilta sekä vakavia vaikeuksia säilyttää maksuvalmiutensa, eikä sillä ollut enää omaa pääomaa, minkä vuoksi sen varat eivät riittäneet kattamaan sen velkoja, eikä sen osakkeilla enää ollut arvoa.

16 Lisäksi OAE:n toteuttama osakepääoman korottaminen ja tähän liittyvä velkojen vaihtaminen osakkeisiin johtivat siihen, että Chartopoiía pystyi jatkamaan liiketoimintaansa. Osakkeenomistajille pystyttiin näin ollen turvaamaan heidän osuuksiensa taloudellinen arvo, tuhansien työntekijöiden irtisanomisen vaara vältettiin ja yhteistyötä lukuisten tavarantoimittajien kanssa pystyttiin jatkamaan kansantalouden etujen mukaisesti. Jos osakepääomaa ei olisi korotettu kyseisellä tavalla, Chartopoiía olisi julistettu konkurssiin, ja sen omaisuus olisi pitänyt jakaa velkojien vaatimuksesta, mistä olisi seurannut kaiken omaisuuden menettäminen osakkeenomistajien vahingoksi, työntekijöiden irtisanominen ja kansantalouden kannalta tärkeän yrityksen toiminnan lopettaminen.

17 Osakepääomaa korotettaessa osakkeenomistajat saivat merkitä osakkeita etuoikeudella, mutta ne eivät käyttäneet tätä oikeuttaan.

18 Viitaten asiassa C-441/93, Pafitis ym., 12.3.1996 annettuun tuomioon (Kok. 1996, s. I-1347, 67—70 kohta) kansallinen tuomioistuin päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Voiko kansallinen tuomioistuin soveltaa kansallista säännöstä (esillä olevassa asiassa *Astikos Kodikas*in 281 §:ää) arvioidessaan, onko henkilö syyllistynyt kyseisissä yhteisön säännöksissä myönnetyn oikeuden väärinkäyttöön, vai onko yhteisön oikeudessa muita vahvistettuja tai vakiintuneita periaatteita, joita kansallinen tuomioistuin voi mahdollisesti soveltaa, ja mitä ne ovat?

2) Mikäli vastaus edelliseen kysymykseen on kieltävä eli jos Euroopan yhteisöjen tuomioistuin pidättää itsellään mainitun toimivallan esimerkiksi yhteisön oikeuden sääntöjen yhtenäisen soveltamisen vuoksi, voidaanko kanne, jossa väitetään toisen neuvoston direktiivin 77/91/ETY 25 artiklan 1 kohtaa rikotun, hylätä sellaisten konkreettisten olosuhteiden — tai joidenkin konkreettisten olosuhteiden ja minkä niistä — vuoksi, joihin pääasian vastaajana ja valittajan vastapuolena oleva Kreikan valtio on vedonnut esittämässään väitteessä ja joita tämän kansallisen tuomioistuimen antamassa päätöksessä nro 5943/1994 tarkoitettu näyttö on koskenut ja joita on lyhyesti selostettu tämän päätöksen edellisessä kohdassa?"

19 Näillä kysymyksillä, jotka on syytä tutkia yhdessä, kansallinen tuomioistuin haluaa lähinnä tietää ensinnäkin, voivatko kansalliset tuomioistuimet soveltaa kansallisen oikeuden säännöstä arvioidessaan, onko yhteisön oikeussääntöön perustuvaa oikeutta käytetty väärin, vai onko tässä arvioinnissa sovellettava yhteisön oikeutta, ja toiseksi, täyttyvätkö pääasian tosiseikasto huomioon ottaen tässä tapauksessa ne edellytykset, joiden perusteella voidaan katsoa, että toisen direktiivin 25 artiklan 1 kohtaan perustuvaa oikeutta on käytetty väärin.

20 On syytä muistuttaa, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä on todettu, että oikeussubjektit eivät saa käyttää yhteisön oikeutta väärin tai vedota siihen vilpillisesti (ks. erityisesti palvelujen tarjoamisen vapauden osalta asia 33/74, Van Binsbergen, tuomio 3.12.1974, Kok. 1974, s. 1299, 13 kohta; Kok. Ep. II, s. 385 ja asia C-23/93, TV10, tuomio 5.10.1994, Kok. 1994, s. I-4795, 21 kohta; tavaroiden vapaan liikkuvuuden osalta asia 229/83, Leclerc ym., tuomio 10.1.1985, Kok. 1985, s. 1, 27 kohta; työntekijöiden vapaan liikkuvuuden osalta asia 39/86, Lair, tuomio 21.6.1988, Kok. 1988, s. 3161, 43 kohta; yhteisen maatalouspolitiikan osalta asia C-8/92, General Milk Products, tuomio 3.3.1993, Kok. 1993, s. I-779, 21 kohta ja sosiaaliturvan osalta asia C-206/94, Paletta, tuomio 2.5.1996, Kok. 1996, s. I-2357, 24 kohta).

21 Näin ollen yhteisön oikeusjärjestyksen vastaisena ei voida pitää sitä, että kansalliset tuomioistuimet soveltavat Kreikan siviililain 281 §:n kaltaista kansallista säännöstä arvioidessaan, onko yhteisön oikeussääntöön perustuvaa oikeutta käytetty väärin.

22 Vaikka yhteisöjen tuomioistuin ei voi arvioida asian tosiseikkoja kansallisten tuomioistuinten sijasta, joilla on yksinomainen toimivalta vahvistaa niiden käsiteltävinä olevien asioiden tosiseikat, on kuitenkin syytä todeta, että tällaisen kansallisen säännöksen soveltamisella ei saa vaarantaa yhteisön oikeussääntöjen tehokasta vaikutusta ja yhtenäistä soveltamista kaikissa jäsenvaltioissa (ks. em. asia Pafitis ym., tuomion 68 kohta). Erityisesti on todettava, että kun kansalliset tuomioistuimet arvioivat yhteisön oikeussääntöön perustuvan oikeuden käyttöä, ne eivät saa muuttaa tämän oikeussäännön soveltamisalaa eivätkä vaarantaa niitä tavoitteita, joihin täällä oikeussäännöllä pyritään.

23 Esillä olevassa asiassa vaarannettaisiin yhteisön oikeuden yhtenäinen soveltaminen ja tehokas vaikutus, jos sillä perusteella, että toisen direktiivin 25 artiklan 1 kohtaan vetoavan osakkeenomistajan riitauttamalla osakepääoman korottamisella on pystytty voittamaan ne taloudelliset vaikeudet, joiden vuoksi kyseinen yhtiö oli vaarassa, ja että tämä osakkeenomistaja on saanut korotuksesta ilmeisiä taloudellisia etuja, voitaisiin katsoa, että kyseinen osakkeenomistaja käyttää väärin oikeuttaan.

24 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhtiökokous on 25 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla toimivaltainen tekemään päätöksiä myös siinä tapauksessa, että kyseisellä yhtiöllä on vakavia taloudellisia vaikeuksia (ks. yhdistetyt asiat C-19/90 ja C-20/90, Karella ja Karellas, tuomio 30.5.1991, Kok. 1991, s. I-2691, 28 kohta ja asia C-381/89, Syndesmos Melon tis Eleftheras Evangelikis Ekklisias ym., tuomio 24.3.1992, Kok. 1992, s. I-2111, 35 kohta). Koska yhtiöpääoman korottamisen tarkoituksena on luonnostaan se, että yhtiön varallisuustilannetta parannetaan, 25 artiklan 1 kohtaan perustuvan kanteen pitäminen väärinkäyttönä niistä syistä, jotka on mainittu tämän tuomion 23 kohdassa, tarkoittaisi, että lainvastaisena pidettäisiin sitä, että tähän säännökseen perustuvaa oikeutta ylipäätänsä käytetään.

25 Jos näin olisi, osakkeenomistaja ei voisi koskaan vedota toisen direktiivin 25 artiklan 1 kohtaan yhtiön taloudellisessa kriisitilanteessa. Tämän seurauksena kyseisen säännöksen — jota edellä mainitun oikeuskäytännön mukaan on sovellettava myös tällaisissa tilanteissa — soveltamisala muuttuisi.

26 Yhteisön oikeuden yhtenäinen soveltaminen ja tehokas vaikutus vaarannettaisiin myös, jos sillä perusteella, että toisen direktiivin 25 artiklan 1 kohtaan vetoava osakkeenomistaja ei ole käyttänyt toisen direktiivin 29 artiklan 1 kohdassa säädettyä etuoikeuttaan uusiin osakkeisiin, jotka on annettu merkittäviksi korotettaessa osakepääomaa riidanalaisella tavalla, voitaisiin katsoa, että kyseinen osakkeenomistaja käyttää väärin oikeuttaan.

27 Etuoikeuden käyttäminen olisi tarkoittanut sitä, että osakkeenomistaja olisi itse asiassa tahtonut myötävaikuttaa osakepääoman korottamisesta tehdyn sellaisen päätöksen toteuttamiseen, jota ei ole hyväksytty yhtiökokouksessa, vaikka osakkeenomistaja on riitauttanut toisen direktiivin 25 artiklan 1 kohdan perusteella

nimenomaan tämän päätöksen osakepääoman korottamisesta. Tämän säännöksen soveltamisalaa muutettaisiin, jos osakkeenomistajan edellytettäisiin osallistuvan ilman yhtiökokouksen hyväksyntää toteutettavaan osakepääoman korottamiseen, jotta osakkeenomistaja voisi vedota kyseiseen säännökseen.

28 Yhteisön oikeus ei kuitenkaan estä sitä, että kansallinen tuomioistuin tutkii painavan ja riittävän näytön perusteella, onko toisen direktiivin 25 artiklan 1 kohtaan vetoava osakkeenomistaja nostanut osakepääoman korottamisen kumoamista koskevan kanteen siksi, että hän saisi yhtiön kustannuksella etuja, jotka ovat lainvastaisia ja jotka eivät selvästikään ole kyseisen säännöksen tarkoituksen mukaisia, jona on sen takaaminen, että päätöstä osakepääoman korottamisesta ja tästä seuraavasta osakkeenomistajien osuuksien suuruuden muuttamisesta ei tehdä niin, etteivät osakkeenomistajat voi osallistua yhtiön päätöksentekovallan käyttöön.

29 Edellä esitetyn perusteella ennakkoratkaisukysymyksiin on vastattava, että yhteisön oikeus ei estä sitä, että kansalliset tuomioistuimet soveltavat kansallisen oikeuden oikeussääntöjä arvioidessaan, onko yhteisön oikeussääntöön perustuvaa oikeutta käytetty väärin. Tätä arvioitaessa toisen direktiivin 25 artiklan 1 kohtaan vetoavan osakkeenomistajan ei voida katsoa käyttävän väärin oikeuttaan, jos perusteina tälle päätelmälle on pelkästään se, että osakkeenomistajan riitauttamalla osakepääoman korottamisella on pystytty voittamaan ne taloudelliset vaikeudet, joiden vuoksi kyseinen yhtiö oli vaarassa, ja että osakkeenomistaja on saanut korotuksesta ilmeisiä taloudellisia etuja tai että osakkeenomistaja ei ole käyttänyt toisen direktiivin 29 artiklan 1 kohdassa säädettyä etuoikeuttaan uusiin osakkeisiin, jotka on annettu merkittäviksi korotettaessa osakepääomaa riidanalaisella tavalla.

Oikeudenkäyntikulut

30 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Kreikan hallitukselle ja Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on ratkaissut Efeteio — Athinan 6.6.1996 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

Yhteisön oikeus ei estä sitä, että kansalliset tuomioistuimet soveltavat kansallisen oikeuden oikeussääntöjä arvioidessaan, onko yhteisön oikeussääntöön perustuvaa oikeutta käytetty väärin. Tätä arvioitaessa niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa, 13 päivänä joulukuuta 1976 annetun toisen neuvoston direktiivin 77/91/ETY 25 artiklan 1 kohtaan vetoavan osakkeenomistajan ei voida katsoa käyttävän väärin oikeuttaan, jos perusteina tälle päätelmälle on pelkästään se, että osakkeenomistajan riitauttamalla osakepääoman korottamisella on pystytty voittamaan ne taloudelliset vaikeudet, joiden vuoksi kyseinen yhtiö oli vaarassa, ja että osakkeenomistaja on saanut korotuksesta ilmeisiä taloudellisia etuja tai että osakkeenomistaja ei ole käyttänyt tämän direktiivin 29 artiklan 1 kohdassa säädettyä etuoikeuttaan uusiin osakkeisiin, jotka on annettu merkittäviksi korotettaessa osakepääomaa riidanalaisella tavalla.

Rodríguez Iglesias Gulmann Ragnemalm Wathelet

Mancini Moitinho de Almeida Kapteyn Murray

Edward Puissochet Hirsch Jann Sevón

Julistettiin Luxemburgissa 12 päivänä toukokuuta 1998.

R. Grass G. C. Rodríguez Iglesias

kirjaaja presidentti